

Art. 1.

De høje kontraherende Parter forpligter sig for at løse de nedenfor angivne Lovkollisioner indenfor Checkrettens Omraade til overfor hverandre at anvende de Bestemmelser, der er optagne i de følgende Artikler.

Art. 2.

En Persons Evne til at indgaa Checkforpligtelser bedømmes efter Lovgivningen i den Stat, hvor han har Statsborgerret. Saafremt Lovgivningen i dette Land erklærer et andet Lands Lov for afgørende, skal denne sidste Lov finde Anvendelse.

En Person, som efter den i foregaaende Stykke nævnte Lovgivning maatte mangle Evne til at forpligte sig, er ikke desto mindre gyldigt forpligtet, hvis han har indgaaet Forpligtelsen i et Land, efter hvis Lovgivning han vilde have haft Evne til at forpligte sig.

Enhver af de høje kontraherende Parter har Adgang til ikke at anerkende Gyldigheden af en af deres Undersaatter indgaaet checkretlig Forpligtelse, der ikke vilde blive anerkendt som gyldig paa de andre høje kontraherende Parters Territorier undtagen i Medfør af nærværende Paragrafs foregaaende Stykke.

Art. 3.

Loven i det Land, hvor en Check skal betales, afgør paa hvilke Personer en Check kan trækkes.

Hvis Dokumentet efter dette Lands Lov er ugyldigt som Check som Følge af den Person, paa hvilken det er trukket, er Forpligtelser, der er tegnede paa Checken og indgaaede i andre Lande, hvis Lovgivninger ikke indeholder tilsvarende Bestemmelse, ikke desto mindre gyldige.

Art. 4.

Formen for en Checkforpligtelse bedømmes efter Loven i det Land, paa hvis Territorium Forpligtelsen er indgaaet. Dog skal det anses for tilstrækkeligt, at de Formforskrifter, som er fastsatte ved Betalingsstedets Lov, er iagttagne.